

Đề bài

Tưởng tượng một cuộc thi sắc đẹp của các loài hoa và trong vai một loài hoa, em hãy kể lại cuộc thi đó.

Bài làm

Có lẽ chẳng bao giờ tôi có thể tưởng tượng ra rằng mình lại là người đạt ngôi vị hoa hậu năm nay. Tôi bước đi trên con đường nhỏ quen thuộc mà lòng bồi hồi, sung sướng. Thế rồi, bỗng từ đâu vang lên những tiếng “Dô! Dô!”, tôi được nâng bổng lên từ lúc nào không biết. Tưởng ai xa lạ, hóa ra là họ hàng hồng nhung nhà tôi đến đây chia vui. Tôi được mọi người đặt lên ghế và hỏi:

– Bé Nhung à! Bé kể lại cho cả nhà mình nghe xem vì sao mình lại được giải nhất nào. Chắc hẳn cuộc thi đó có rất nhiều người xinh đẹp phải không hả bé?

– Dạ, đúng đấy à! – Tôi cất tiếng nói – Ban đầu, bước vào phòng thi, con cũng rất run vì ở đây trông ai cũng lộng lẫy và đáng yêu hơn con cả. Lúc đó con đã rất muốn quay về nhà nhưng lại nhớ đến những lời động viên, an ủi, những tình cảm thấm thiết, những hy vọng mà mọi người đã đặt ở nơi con nên con lại thôi. Con nghĩ con sẽ cố gắng hết sức để không phụ lòng của mọi người.

Bố mẹ có biết không, hôm đó con đã may mắn được lọt vào vòng chung kết với chị hoa Hướng Dương, chị hoa Huệ và cô hoa Nhài. Phần thi đầu tiên của chúng con là phần thi sắc đẹp và người đầu tiên lên trình diễn chính là chị hoa Huệ. Trông chị thật lộng lẫy với bộ váy loe rộng, trắng muốt. Chị lướt nhẹ trên sân khấu, những chiếc đèn vàng chiếu vào càng làm nổi bật lên khuôn mặt trắng hồng xinh xắn. Chị đi như thể vài vòng rồi lui vào sân khấu với những tiếng vỗ tay không ngớt từ khán đài.

Tiếp ngay sau chị hoa Huệ, là chị Hướng Dương. Không kiêu diễm như chị hoa Huệ, chị Hướng Dương đẹp kiểu khác. Bộ quần áo màu vàng như những tia nắng của ông Mặt Trời làm cho khán phòng bừng sáng. Dáng người dong dỏng cao lại đi thêm cả đôi guốc cao làm chị cao ngất. Nếu cả nhà mà nhìn thấy chị Hướng Dương vào lúc ấy thì chắc chắn rằng ai cũng phải bảo chị ấy thật trẻ trung.

Rồi sau đó là đến cô hoa Nhài. Cô có một vẻ đẹp quý phái với một bộ váy chồng thành nhiều tầng trắng nuột nà.

Cuối cùng là đến con. Con là người nhỏ nhất trong mọi người nên hơi thấy e thẹn. Con đi ra sân khấu với bộ váy đỏ thắm, mượt như nhung mà mẹ đã chuẩn bị cho con. Con hé nụ cười với mọi người và nhẹ nhàng đi trước sân khấu rồi lại nhẹ nhàng đi vào trong cánh gà mà lòng bồi hồi không biết khán giả cảm thấy thế nào.

Phần thi thứ hai của chúng con là “Mùi hương của bạn”. Mỗi người đều có một mùi hương riêng. Chị hoa Huệ, cô hoa Nhài thì có mùi hương thơm ngát, bay xa làm xôn xao lòng người. Còn con chỉ thoang thoảng đâu đây một mùi hương nhẹ nhàng và xoa dịu. Phần thi này trôi qua khá suôn sẻ vì con đã tự tin hơn rất nhiều, cả nhà à!

Rồi cuối cùng cũng đến phần thi quan trọng nhất: “Hỏi đáp”. Ban giám khảo đã ra một đề chung cho cả bốn người: “Nếu em được làm hoa hậu thì em sẽ làm gì?”. Chị hoa Huệ sung sướng trả lời: “Nếu như mà em được làm hoa hậu, em sẽ đi khắp nơi cho mọi người trầm trồ trước sắc đẹp của em, còn thời gian còn lại em sẽ chăm sóc sắc đẹp của mình!”. Khác với chị hoa Huệ, chị hoa Hương Dương và cô hoa Nhài rất thích ngủ.

– Còn con trả lời ra sao hả bé Nhung?

Tôi ngập ngừng nói:

– Con nói nếu như con được làm hoa hậu thì con sẽ gửi một số tiền nhỏ cho các bạn hoa nghèo sống ở các khu vườn cần cối không được màu mỡ như nơi gia đình mình sống. Còn con vẫn sẽ ở nhà chăm sóc và vâng lời bố mẹ để bố mẹ được vui lòng.

Và giờ quyết định ai sẽ được làm hoa hậu cũng đã đến. Ban giám khảo nói to: “Ngay bây giờ các bạn sẽ biết ai được làm hoa hậu năm nay. Không phải ai khác chính là bé Nhung, người có một nụ cười tươi tắn, một tâm hồn trong sáng, luôn nghĩ đến người khác!”. Con lên nhận giải thưởng và đây, con đã mang quà về cho bố mẹ đây. Tôi giơ gói quà đằng sau lưng ra và hôn vào má mẹ thì thầm nói:

– Con nghĩ món quà quan trọng nhất chính là tình cảm của gia đình mình dành cho con...